

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικογένειας» τιμάται παντού δραχ. 4. Η αθήνα... Παρακαλούμε δθεν τους άγαπητούς μας αναγνώστας, δσάκις ύποπέσει εις την άντιλήψιν των τοιούτων...

«Αξιότιμη Κύριε Διευθυντά, Αυτό το ποιημάκι εινε εικόνας από τις δρασερές βραδύες τοῦ καλοκαιριού. Στο χωριό, μακριά από την κοχλάζουσαν πόλιν, λαμβάνει χώραν μιὰ άλλη ζωή, όχι σάν της πόλεως. Άλλα δυστυχώς το «ποιημάκι σας» δέν εινε πετυχημένο. Θέλετε να ζωγραφίσετε τη ζωή του χωριού, μά πέφτετε έξω. Και να ή απόδειξις :

Η υπό των αναγνωστών μας άποστελλομένη συνεργασία και η συνδυασμένη υπό δικαιοώματος κρίσεως εκ δραχμιών πέντε εις γραμματισμόμα, δέν λαμβάνεται ύπ' όψην.

Πολλοί αναγνώσται μας μάς γράφουν ότι επιθυμοῦν να προμηθευθών τις εκδόσεις μας και να έγγραφούν συνδρομηταί των περιοδικών μας. αλλά δυσκολεύονται εις την έκδοσιν ύπαταγών. Για να τους διευκολύνομε σχετικώς, τους πληροφοροῦμεν ότι δεχόμεθα τὸ άντίμισθον των συνδρομῶν, φύλλων, βιβλίων, Ημερολογίων κλπ. εις γραμματισμόμα η κινήτὰ χαρτίσσημα οίασδήποτε τιμής.

Η. Παπανικολάου, Αθίων.—Δυστυχώς, άγαπητέ φιλε, τὸ ποιημά σας εινε νέον... Άντι της συγκινήσεως, προκαλει μάλλον τὸν γέλοτα. Και ποῦ ή απόδειξις χειροπιαστή :

Ο ΠΟΝΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Η καρδιά μου διά σένα κλαίει και πονει κλονιζτις δέν κλίνω μάτι πὸς σου να φέξει ή αήγη. Και ή νύκτα σάν προβαίνει σε- [πιική] ή χαρά στο πρόσωπό σου άς προ- [δάλλει] όταν στενάζει, και πονει, ή καρ- [διά μου]

Διαβάστε "Ελληνια ποιητάς. Θα άντιληφθήτε έτσι πόσον ειλικρινάσ σας μιλάει. Για τὰ καλά σας λόγια θερμώς σας εχαραριστοῦμε. — Είρηνην Νταλάμπαση. "Εντύθα. Τὰ Λαχεία «Μπουκέτου» — «Οικογένειας», με ένός έκαστουμριού δώρα εν συνόλο, εινε για την "Ελλάδα, για τὸν "Ελληνικό Τύπο, τὸν Άμερησιο και τὸν έθνομιαδίο, κάτι τὸ πρωτοφανές. Η κληρώσεις θά γίνωνται πὸν επιτροπῶν και ένώντων των άναγνωστων πὸυ θά θέλουν να παραστοῦν σ' αυτός. Τὰ δώρα εινε πλούσια κ' από τὰ καλύτερα "Αθηναϊκά καταστήματα άγορασιμένα. "Εχετε δηλαδή—ήπως λέτε και σεις—την τύχη σας μέσα στα χέρια σας. Για σκεφθήτε τί θα πῆ να εμπνέοσθε ένα πρωί μ' ένα αυτοκίνητο, μ' ένα ραδιόφωνο, ένα γραμμόφωνο. Ένα μίστο χιλιάρικα κτλ. κτλ. Μπουναιάς μιὰ φορά ! — Π. Λεοκάρδιτην, "Αργυρόλι. Και τὸ δικὸ σας ποιήμα δέν εινε κακόπο καλό. Νὰ δυὸ τετράστιχα από τὸ ποιημά σας ε' ιδέες :

Είμαι μικρός κ' άνήμπορος, μά ὁ έννοισμός με σπρώχνει. ιδέες μεγάλες, όνειρα, μοῦ κρύβει ὁ στοχασμός. Είμαι τυφλός, μά ὁ πόθος μου κάθε στοιατικό διόχγει. θέλω στη γύρω σκοτεινιά, να δω δικὸ μου φῶς. Ξεσπάει ή μύθορα της ζωής, σ' ύστερονο τὸ κεφάλι, σὲ τούτονε τὸν άθλιο κ' άνάστατο καιρό. Θέλω να γίτωσ, τί όνειρο, κάποια ιδέα μεγάλη! θέλω να πάγη ή θύελλα, να δω ήλιο κ' ορανό!

Άδγια, λόγια, λόγια... Η ποιήσις άπουσιάζει. Άπουσιάζει έντελώς, κυριολεκτικώς.—Κ. Ν., "Ιωάννινα. Μάς γράφετε στην έπιστολή σας :

κα και κατακόκκινα. "Οπόσσο, τὰ όμοιάσθερα ήηλα της Εδρώπησ δέν βγαίνων στήν "Ελλάδα, αλλά στήν Γερμανία, στήν Αύστρία και στήν Γαλλία. Έκει από τὰ ήηλα βγάδων και κρασι άκόμη, τὸ σίντρε, τὸν μηλίτην οίον δηλαδή.

"Όσο για την "Αμερικη, αὐτή ε- πήρε τὰ ταπεινά εδρωπαϊκά μη- λαρίκια, τὰ καλλιέργησε, τὰ εξα- μερικάνωσε και μάς έστειλε πίσω κάτι ήηλα μεγαθήρια. Δὸο φινού- σα και χούματα, γαρξς καιμιά νο- στιαάδα ζωωσ. Μά οί κομπο-Εύ- ρωπῶτες τὰ τῶνε γιατί εινε...έξανα και άκριβά. Τὸν τελευταίο άλλωστε καιρό, τὰ ήηλα εινε έξαιρετικά της μάδας, γιατί όπως άπεσρήσαντο ὁ διάσπουο διγινολόγοσ. Εινε τὸ μόνο φροσδο πὸυ δυναμώνει δίχως να παχαίνη. Γε' αὐτὸ όπου κυρία θέλει να διατηρήση τη σιλουέττα της, μπορεί να τρώη άφοβα δσα ήηλα της βαστάει ή καρδιά της κ' ή καιλιά της. Αὐτή φαίνεται τη συμβουλή ελε δώσει και ὁ όφρις στην Έδα και την παρόσχε την κακομοίρα στο προμητωρικό άμω- τημα...

Άργα-άργα ὁ γεωργός, τὰ βήματά του σέρνει, με κόπο ὁ δουλεντής τὸ δρόμο του βαδίζει. Κι' ὁ νοῦς του στο σπτάτι του τὸν φέρνει π' ανάλασι κ' έντυχία τοῦ χαρίζει.

Στὸ πλάι ή γυναίκα του, της ζωής πετὰ σημάδι, στοργικά από' έδώ κ' έκει σταματάει, και με τὸ «Μην κλαίς, έρχεται ὁ διάλογο να σὲ πάρη». κάνει την καρδούλα τοῦ μικροῦ τικ-τάκ να χτυπά. Πιὸ πίσω ακούονται φωνές, παιδικὰ τραγούδια, ειν' τὰ παιδιὰ πὸυ παίζουνε στήσ νύκτας τὸ σκοτάδι, παιδιὰ όλο ζωη, σάν τὸ Μάη τὰ λουλούδια. Για δες πὸς τρέχουν στο προσωποῦ τὸ λιβάδι.

Πάνω στέν όχτο ὁ τσοπάνος ξαπλωμένος — κορομισσασιά λεβέντικη, στα χιόνια μαθημένη — πλάι του την κάτα έχει, με τη φλογέρα ειν' άγχαλασιμένος, κ' ὄσο θά ζῆ στις ράχες, στα βουνά, θά τὸναι άγαπημένη.

Τὰ πρόβατα κουνονιστά, βόσκων στα χωρτασιμένα μερη, ένὸ τὰ ζωηρά άρνάκια με βελαμοῦσ τρέχων στο λιβάδι, τὸ δὲ σκυλί παρόμερα, με την ουρά στα σέλη, φιλάνε πιστὸ τὰ πρόβατα σάν Κέρβερος στὸν "Αδη. Σὲ λίγο με τη σταρξιάρικη φωνη τοῦ Γκιώνη θ' άκουσῆ τοῦ τσοπάνου ή μελωδική φλογέρα, κ' ένὸ τὸ φεγγάρι από ψηλά τη γῆ θα χουσιόνη.

Ὁ κοίμιοσ της μέσ' τη σιγαλιά της νύκτας θά σιζιει τὸν αέρα. "Ενα ν' άγχοστων, Χάρραρ ("Αθησούνας).—Σὰς εχαραριστοῦμε θερμώς για τὰ καλά λόγια, πὸυ μάς γράφετε. "Αλλά τὸ ποιήμα σας, με τὸν τίτλον "Η "Αρπινίνα», δέν εινε έπιτυχές. Νά ή άρχη του :

Μιὰ αρπινίνα πεταχτή και καλοκαιμιωμένη, πὸυ ή καρδιά μου με πολλή χαρά προσμένει. εις τ' όνειρονο μ' ήθε άπόψε να μὸυ ειλῆ τὰ κάτωθι, πὸυ όταν έξύπνησα ελεχα την όμη χαρωπῆ. Χαβάκια ! Χαβάκια ! Σ' άγαπῶ πολύ, και για χατήρι σου, θά δεχόμενα να γενῶ πούλι, κ' άπ' της πατιόδες μου την λουβία να πετάξω, και άλλη χώραν μα' σου να αλλάξω, κλπ. κλπ.

Διαβάστε "Ελληνια ποιητάς. Θα όητε στα ποιημάττα του τί εινε ακριβώς ποιή- σις. Τί χρειάζεται για να γίνη ένα καλό ποιήμα. Ένα ποιήμα πὸυ να λήη κάτι και να συγκινήη κάπως.—"Ολύαν Βάλαθη, Θεσσαλονικην.—"Όπως γράφομε και παραπάνω σ' άλλον άναγνώστη μας, τὰ Λαχεία του «Μπουκέτου» — «Οικο- γενειας» εινε μοναδικὰ στο είδος των. "Όχι γιατί εινε πλουσιόπάρωχα, αλλά κυ- ρίως γιατί δέν χραρεί σ' αυτά καμιά άμφιβολία, κανένας διαταμῶς εκ μέ- ρους των άναγνωστών μας. Εμπνεήτε σχετικώς τους παηρούσ και διαγωνισμοῦσ. Οί άναγνώσται μας έπήραν τότε δὸς δώρα πηλητάς και φωτογραφικές μηχανές και γραμμόφωνα κτλ. κτλ. "Ετσι και τώρα τὰ πλούσια δώρα μας θά δοθὸν όλα, μέχρις ένός. "Επιτροπαι και παραεπιτροπαι θά παρίστανται ότις κληρώ- σεις. Τί περισσότερο λοιπὸν μποροῦν να ζητήσουν οί άναγνώσται δένσ περιοδι- κού : — Κ. Κ. Κ. Νά, έπιτέλους, τὸ τραγούδακι σας για τὸ λαχέτο μας :

Μὲ τέσσερες μιλάω δραχμῆς, μωρὲ παιδι μου, κίτταξε και ιδές. Πάινεις ένα «Μπουκέτο» μωρομένο κ' αν σε βοηθήσει κ' ή τύχη, τὸν [καίμενο,

βουτάς εις τὸ μωμένο, ήγον εν στο [λεπτό, κ' ένα πολυτελέστατο ὄπὸ !... "Αν άγοράσῃς δὲ και «Οικογένεια» [μαζύ,

κάνεις στην τύχη σου άπειρα στρα- [πάττα.

Βουτάς δώρα και χιλιάρικα σὲ μάττα και χάσων γύρω σου όλοι οί γαρξς, πὸυ άπέφυγαν οί βλάξες, κάρο μίο, να λάβουν μέρος κ' είνουνοι στο Λα- [χρειο !... Γ. Δαμάγιον, Πειραιά. Τὰ δώρα ά- γοράσων άπ' τὸς καλύτεροσ "Αθη- ναϊκούσ "Όκωσ. "Υπομνη λοιπὸν και ή τύχη σας δουλεύει !...—"Αλέξαν "Ελεὺ- θέριοσ, Πάτρας. Σμφομον. Θα σας σταλή ταχυδρομικώς.—Γ. Π., Κέρκυρα. Σὰς έστάλησαν διά τηλεγραφικής έπιτα- γῆς.

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21-419)

Διευθυντής: ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, (κατοικία) Χαλάνδρι.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

Εσωτερικού δι' έν έτος Δρχ. 200 ΙΙ "Εξωτερικού Δολλάρια 6 "Εξέμνημος » 100 ΙΙ "Αμερικῆς » 6 και δι'όλην την "Αφρικην και Βελγικὸν Κογκὸ έτησία συνδρομη σελίνια 30 ΑΙ έπιστολαι και τὰ χρηματικά έμβόδιαστα δέον ν' άπευθύνωνται πρὸς τὸν "Ιδιοκτήτην τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7.

Τιμή έκάστου φύλλου Δρχ. 4.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

"Εν "Αμερικῆ Mr D. Stroumbos 602 w. 137 th Str (Apt.41) New York city, εν Αιγύπτω—Σουδάν ὁ κ. Χριστόδουλος Σαράφης, 12 Cheikh Soliman Pacha, Alexandrie, και εν Βελγίῳ Κογκὸ ὁ κ. Γεώργ. "Αντωνιάδης Β. Ρ. 445 Elisabethenville Congo — Βείγη. όπου δέον ν' άπευθύνωνται οί ένδιαφερόμενοι